

ת"פ 14427/03/14 - מדינת ישראל נגד אילן ישי בורוכוב - בעצמו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 14427-03-14 מדינת ישראל נ' בורוכוב

לפני בעניין: כב' השופט ג'ורג קרא, סגן נשיאה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורנה גלבשטיין ועו"ד גילדין המאשימה
נגד
אילן ישי בורוכוב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד עופר רחמני ממושרדו של הנאשם
עו"ד אודי ברזילי

גזר - דין

1) עובדות כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אי מתן הודעה בכתב על רישום שירות מטבע - עבירה לפי סעיף 111 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"), וכן בעבירה של עשיית פעולה ברכוש ומסירת מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח, לפי סעיף 7 לחוק; או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיף זה, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק הנ"ל.

בקצירת האומר, במהלך שנת 2011 פעל הנאשם ממושרד בבורסה ליהלומים ברמת גן, שהיה בניהולם של אחרים בכך שהעמיד נכסים פיננסיים בארה"ב בסך כולל של 750,000 דולר, כנגד קבלת נכסים פיננסיים בישראל תמורת עמלה שניתנה לו עבור שירות זה, וזאת מבלי שנרשם כנותן שירות מטבע ומבלי שדיווח על פעולותיו כאומר.

2) הסדר הטיעון

בד בבד עם הגשת כתב האישום לבית המשפט כאן, הוגשה הודעה משותפת מטעם באי כוח הצדדים, בה הודיעו כי נחתם ביניהם הסדר טיעון המייתר את שמיעת המשפט ועל כן ביקשו קביעת מועד קרוב ככל שניתן על מנת להציג ההסדר ולטעון לעונש.

בישיבת יום 11.3.2014 הורשע הנאשם על פי הודייתו והוצג הסדר טיעון בין הצדדים. על פי ההסדר יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם העונשים הבאים:

(א) עונש מאסר מותנה לתקופה של שנתיים למשך תקופה של 3 שנים מיום מתן גזר הדין.

(ב) חילוט הסך של 1,000,000 ₪ (מיליון ₪).

(ג) קנס בסך של 40,000 ₪.

בכפוף לכיבוד הסדר הטיעון כאמור, ביקשו ב"כ הצדדים לצמצם את הצו הזמני ברכוש באופן שיתרת רכושו של הנאשם (יהלומים, אבני חן וכספים), תוחזר לידי ותובטלנה הערות אזהרה על מקרקעין - הכל כמפורט בסעיף ד' להסדר ובנספח להסדר.

(3) טיעון ב"כ המדינה

ב"כ המדינה לאחר שעמד על חומרת המעשים והערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, מניעת השימוש בנתי שירות מטבע כמסלקה, עבור גורמים עבריינים, ומניעת נידוד והעברתו של כסף שמקורו בעבירה, תוך עקיפת המערכות הבנקאיות וחובת הדיווח הקבועה בחוק איסור הלבנת הון, ביקש לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל העונש שהוסכם עליו בהיותו מאזן בין השיקולים לקולא ולחומרא, שעולים מנסיבותיו של המקרה והתיישבותו עם מדיניות הענישה הנוהגת במעשים מסוג זה.

א. כנימוק ראשון מנה את הסכום שבו נעברה העבירה - סך של 750,000 דולר, אף שהסכום גדול יחסית, לא נחשב לסכום גבוה, שכן מרבית הפסיקה המוכרת מתייחסת לסכומים של עשרות ואף מאות מיליוני ₪.

ב. הנימוק השני מתייחס למשך התקופה על פניה התבצעו העבירות; מדובר בתקופה קצרה יחסית, תקופה של כשנה אחת בלבד.

ג. נימוק שלישי מתייחס למצבו הרפואי הקשה מאוד של הנאשם, חולה הסובל מסיבוכים של מחלת הסוכרת שהביאה לפגיעה במערכות רבות בגופו, קטיעה של גפיים תחתונות, פגיעה בכליות עד כדי היזקקות לטיפול דיאליזה תדירים.

ד. נימוק רביעי נובע מחסכון בזמן שיפוטי, על כל המשתמע מכך, מחרטה והכאה על חטא, כאשר הנאשם פעל בשלבים מוקדמים יחסית של החקירה המשטרתית להגיע להסדר, תוך נטילת אחריות מלאה על מעשיו.

ה. נימוק חמישי, עניינו מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מהסוג שבו הורשע הנאשם כאשר בסכומים גדולים בהרבה ועבירות שנמשכו על פני תקופה ארוכה בהרבה רף הענישה נע בין מאסרים על תנאי למספר חודשי מאסר, כאשר חילוט הסך של 1 מיליון ₪ מהווה עונש אפקטיבי וכואב.

(4) טיעון ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוני ב"כ המאשימה וביקש לכבד את ההסדר, תוך התייחסותו לנימוקי הקולא הבאים:

(א) מצבו הרפואי הקשה של הנאשם. הנאשם הגיע לדיון כשהוא ישוב על כיסא גלגלים. הוצגו אישורים רפואיים וצילומים מהם עולה כי הנאשם חולה במחלת כליות סופנית וסיבוכים קשים של מחלת הסוכרת, כאשר הצפי לבאות הוא החמרה נוספת במצבו.

(ב) הנאשם נעדר עבר פלילי ונסיבות הסתבכותו במעשים נשוא האישומים, היתה על רקע היותו אזרח ארה"ב שלו קשרים משפחתיים שם, כך שאין מדובר בחלפן כספים כפשוטו אלא אדם שמערכת קשריו בארה"ב סייעה בידו לבצע את העבירות.

(ג) טובת ההנאה שהפיק ממכלול המעשים עמדה על לא יותר מאשר 15,000 דולר, 2% מהסכום שבו הורשע.

(ד) על הסתבכותו משלם הנאשם בעונש חילוט כבד, חילוט הסך של 1 מיליון ₪ וקנס בסך של 40,000 ₪. חקירה פלילית ומאסר על תנאי.

(ה) הודייתו המהירה של הנאשם ומאמציו להביא את ההליך המשפטי לכדי סיום בדרך המהירה ביותר, כשהוא מתחרט ומכה על חטא.

(ו) מכלול הרכוש שנתפס מידי הנאשם הינו רכוש שאינו נגוע בכל מעשה עבירה והוא משמש אותו ואת בני משפחתו לקיום שוטף.

(5) לתמיכה בהסדר הציגו ב"כ הצדדים פסיקה מנחה שיש בה כדי לשקף את מדיניות הענישה הנוהגת, כך ת.פ. 343/04 (מחוזי-ים) מדינת ישראל נ' אהרון אייל כהן ואח' וכן ע.פ. 7646/07 אהרון אייל ואח' נ' מדינת ישראל; מדינת ישראל נ' פיראס ת.פ. 344/04 (מחוזי-ים); מדינת ישראל נ' ישראל שור ואח' ת.פ. 40040/06 (ת"א) מדינת ישראל נ' ברד אלי ואח' ו- ע.פ. 3395/06 מאיר כהן נ' מדינת ישראל, כאשר ככלל, נעו העונשים בעבירות מן הסוג הנדון ממאסר על תנאי למספר חודשים של מאסר (כזה שהומר בעבודות שירות).

6 דיון

ב-ע.פ. 1959/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז(1), עמ' 577, 608 (להלן: "הלכת פלוני"), נקבעה ההלכה לפיה ככלל, מונחים בתי המשפט לכבד הסדרי טיעון, כאשר מתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה שלה זכה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון (להלן: "נוסחת האיזון"). הבחינה האמורה צריכה להיעשות לאור העקרונות והשיקולים המנויים בתיקון 113 לחוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה). ליחס בין תיקון 113 לבין הלכת פלוני התייחס בית המשפט העליון לאחרונה בע.פ. 3856/13 שי ג'וני נ' מ"י, (ניתן ביום 3.2.14), וזאת בהפניה לדברים שנכתבו בע.פ. 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), כדלקמן:

"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), ... נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו ענין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לענין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו.... עניינו של התיקון הוא בקביעת אמות מידה לגזירת עונשו של נאשם. התיקון אינו מוציא במפורש, לענין תחולת אמות מידה אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לענין העונש. אני סבורה כי אין בו לשנות מהמדיניות המשפטית שהיתה נהוגה ערב כניסתו לתוקף, לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווספו, ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון

אותן "אמות מידה מקובלות" שבטרם התיקון היו שיקולי הענישה המוכרים בראי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, מעוגנות כיום (בשינויים כאלו ואחרים) בסעיפים 40א-40טו לחוק העונשין. על פי אמות מידה אלו יש לבחון את הסדר הטיעון בין הצדדים לענין העונש, זאת לצד הכלל המצמצם התערבות של בית המשפט בהסדר כאמור."

(7) אין חולק על חומרתן הרבה של העבירות שביצע הנאשם, והפגיעה שפגע בערכים המוגנים. מאידך, נסיבות הביצוע כאן מלמדות על מי שביצע את המעשים במשך תקופה קצרה ובסכום לא גדול יחסית, אף שאין לזלזל בטובת ההנאה שהפיק הנאשם מביצוע המעשים, אין מדובר בסכום גדול.

הנאשם ביצע את המעשים על רקע היכרות וקשרים אישיים שהיו לו בארץ ובחו"ל, משנתגלו המעשים בחקירה פלילית, פעל הנאשם במרץ להביא פרשה זו לידי סיום מהיר בהודיה מהירה, נטילת אחריות ופגיעה כלכלית קשה בכיסו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, מצבו הרפואי קשה מאוד כתוצאה מסיבוכים של מחלת הסוכרת, נזקק לטיפול דיאליזה תדירים, נאלץ לעבור קטיעה בגפיים התחתונות ומצבו הרפואי על סמך התייעוד הרפואי שהוגש רק הולך ומתדרדר.

(8) בהתחשב אפוא במכלול נסיבות הביצוע שפורטו לעיל, ותוך מתן משקל לנסיבות הקולא שלעיל, הודיית הנאשם, על החיסכון הכרוך בכך בזמן שיפוטי, נטילת אחריות ועבר נקי, מצב בריאותי קשה, ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מן הסוג שבו הורשע הנאשם, עונש החילוט הכבד לו הסכים הנאשם, יוצא כי העונש המוצע בהסדר הטיעון עומד בגישת האיזון ומאידך, אינו פוגע בעיקרון ההלימה המעוגן בתיקון 113 לחוק.

(9) אני מכבד את ההסדר ודן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 24 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים לא יעבור הנאשם עבירה על סעיף 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון.

אני מוסיף ודן את הנאשם ל-8 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שבמשך תקופה של שנתיים לא יעבור על עבירה לפי סעיף 11 לחוק איסור הלבנת הון.

(ב) אני מורה על חילוט הסך של 1,000,000 ₪ (מיליון ₪) שנתפסו בחשבון הבנק שעל שם הנאשם, חשבון בנק מספר 066-185777 הנמצא בבנק מזרחי טפחות. הכספים שיחולטו יועברו לחשבון הבנק של קרן החילוט בבנק לאומי, סניף 994 תקבולים, הלבנת הון 61002/22.

(ג) אני מחייב הנאשם בתשלום קנס ע"ס 40,000 ₪, או 100 מי מאסר תמורתם.

(ד) במסגרת ההסכמה שבין הצדדים, אני מורה כי לאחר העברת הכספים כאמור בסעיף ב', יצומצם הצו הזמני ברכוש באופן שיתרת רכושו של הנאשם תוחזר לו לידיו כמפורט להלן:

1) חשבון 185777 בסניף 066 בבנק מזרחי טפחות ע"ש לאה בורוכוב, ישוחרר לרשות לאה בורוכוב.

עמוד 4

- (2) חשבון 1700192 בסניף 066 ע"ש הנאשם בבנק מזרחי טפחות, ישוחרר לרשות הנאשם.
- (3) פריט תפיסה מספר 0666053, בו סכום כסף בסך 8,100 דולר, ישוחרר לרשות הנאשם.
- (4) ביטול הערות שנרשמו על חלקה 15075/13, חלקה 15075/1, חלקה 15075/18, חלקה 15098/42 וחלקה 15098/44.
- (5) יהלומים המפורטים ברשימה המצורפת כנספח "ב" להסדר הטיעון, ישוחררו לרשות הנאשם (להלן: "רשימת היהלומים").
- (6) פריט תפיסה 70668576 בו סכום של 27,330 דולר שנתפס במשרדם של דורון אלעד ומנחם מגן ישוחרר לרשות הנאשם.
- (7) כל יתרת התפוסים ובכלל זה מחברות, ניירת, רשימות ומסמכים או העתק מהם.

הודעה זכות ערעור לנאשם תוך 45 יום לבית המשפט העליון

**ניתנה והודעה היום יא' אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד
הנוכחים.**

ג'ורג' קרא, סגן נשיאה